

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

Пленарне засідання чотирнадцятої сесії сьомого скликання

Р І Ш Е Н Н Я

06 березня 2017 року

№ 419

Про увічнення пам'яті поборників державної незалежності України – учасників подій Української революції 1917-1921 років

З метою популяризації історії українського державотворення, національно-визвольної боротьби українців, а відтак патріотичного виховання громадян, формування національної ідентичності, увічнення пам'яті визначних поборників державної незалежності України – учасників подій Української революції 1917-1921 років, життя і діяльність яких пов'язані з історією Полтавщини, відповідно до Указу Президента України від 22 січня 2016 року № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917-1921 років», постанови Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2016 року № 777-р «Про затвердження плану заходів з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917-1921 років та вшанування пам'яті її учасників на період до 2021 року», розпорядження голови Полтавської обласної державної адміністрації від 30 березня 2016 року № 130 «Про відзначення в області 100-річчя подій Української революції 1917-1921 років», керуючись частиною 2 статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», враховуючи рекомендації постійної комісії Полтавської обласної ради з питань освіти, науки та культури,

ОБЛАСНА РАДА ВИРІШИЛА:

1. Рекомендувати Полтавській обласній державній адміністрації, районним державним адміністраціям, районним радам, виконавчим комітетам міст обласного значення, об'єднаним територіальним громадам області вжити заходів щодо увічнення пам'яті поборників державної незалежності України – учасників подій Української революції 1917-1921 років. Про вжиті заходи інформувати щороку до 10 грудня Управління культури Полтавської обласної державної адміністрації для узагальнення інформації та подання її до 25 грудня Полтавській обласній раді.

2. Затвердити Список пам'яті поборників державної незалежності України – учасників подій Української революції 1917-1921 років (додаток 1 на 8 аркушах).

3. Затвердити Положення про порядок занесення до Списку пам'яті поборників державної незалежності України – учасників подій Української революції 1917-1921 років (додаток 2 на 1 аркуші).

4. Організацію виконання рішення покласти на Управління культури Полтавської облдержадміністрації, контроль за його виконанням – на постійну комісію Полтавської обласної ради з питань освіти, науки та культури.

**ГОЛОВА
ОБЛАСНОЇ РАДИ**

О.Ю. БІЛЕНЬКИЙ

Додаток №1
до рішення чотирнадцятої сесії
обласної ради сьомого скликання
від 06 березня 2017 року

Список
видатних поборників державної незалежності України – учасників подій
Української революції 1917-1921 років

Члени першого Українського уряду – Генерального Секретаріату

Мартос Борис Миколайович (20.05.1879, м-ко Городище, тепер селище Градизьк Глобинського району Полтавської обл. – 19.10.1977, м. Ірвінг-Тон, США) – політичний, державний і громадський діяч, організатор кооперативного руху Член Української Центральної Ради від УСДРП. Входив до Складу ЦК Селянської спілки, заступник толови, Генеральний секретар земельних справ у першому складі Генерального секретаріату Української Центральної Ради. За часів Директорії УНР - міністр продовольчих справ, міністр фінансів і голова Ради народних міністрів УНР.

Петлюра Симон Васильович (10.05.1879, м. Полтава – 26.05.1926, м. Париж, Франція) – державний, військовий, громадський та політичний діяч, публіцист. Організатор українських збройних сил. Член Генерального секретаріату Української Центральної Ради на посаді Генерального секретаря з військових справ. Головний отаман військ УНР. Голова Директорії УНР.

Стешенко Іван Матвійович (24.06.1873, м. Полтава – 30.07.1918, м. Полтава) – громадський і політичний діяч, педагог, письменник. Після революції 1917 року – організатор і голова Товариства шкільної освіти, член Української Центральної Ради. Генеральний секретар, згодом - міністр освіти. Співредактор «Робочої газети».

Старшини армії Української Народної Республіки

Білінський Михайло Іванович (Белінський) (04.11.1883, Полтавська губ. – 17.11.1921) – військовий діяч, старший лейтенант Військово-морського флоту УНР з 26.12.1917 – директор контрольного департаменту Секретаріату морських справ Центральної Ради. З 28.04.1918 – начальник Головної військово-морської господарчої управи Морською міністерства УНР, згодом – Української Держави. З 25.12.1918 – в.о. міністра морських справ Директорії УНР з травня 1920 р. – міністр внутрішніх справ УНР. Учасник Другого Зимового походу Армії УНР.

Голуб Андрій (17.05.1887, м. Лохвиця – 30.03.1966, США) – військовий діяч, підполковник армії УНР, командир першого кінного полку імені М. Залізняка Окремої кінної дивізії Армії УНР (генерал-хорунжий в еміграції).

Горліс-Горський Юрій – творчий псевдонім Юрія Юрійовича Городянина-Лісовського (14.01.1898, с. Демидівка, тепер Решетилівського р-ну Полтавської обл. – 27.09.1946, м. Аугсбург, Німеччина) – український

військовий і громадський діяч, письменник, старшина Армії УНР. В роки Національної революції – хорунжий Богданівського полку Запорізької дивізії Армії УНР, до якої вступив у віці 20 років. Автор прозових творів «Отаман Хмара» (1934), «Червоний чортополох» (1935), «Холодний Яр» (1937), «Ave Dictator» (1941).

Дяченко Петро Гаврилович (30.01.1895, с. Березова Лука Гадяцького повіту Полтавської губ. – 23.04.1965, США) – військовий діяч, полковник Армії УНР (генерал-хорунжий в еміграції). Командир Кінного полку Чорних Запорожців (або Чорношличників) Дієвої армії УНР. На чолі полку брів участь у Першому Зимовому поході та українсько-польської військової кампанії 1920 р.

Дяченко Віктор Гаврилович (14.04.1892, с. Березова Лука Гадяцького повіту Полтавської губ. – 26.04.1971, США) – військовий діяч, підполковник Армії УНР, курінний 1-го кінного полку Чорних запорожців, член Союзу гетьманців-державників (в еміграції), Військовий отаман Українського вільного козацтва.

Крат Михайло Миколайович (06.08.1892, м. Гадяч. – 08.08.1979, США) – військовий діяч, полковник Армії УНР (генерал-хорунжий в еміграції). У добу Директорії УНР – старшина Армії УНР, командир 8-го Чорноморського полку 3-ї Залізної стрілецької дивізії. Учасник Першого Зимового походу, начальник штабу Збірної Запорізької дивізії.

Лазуренко Степан Савич (28.12.1892, м. Гадяч – 27.02.1969, США) – військовий діяч, полковник Армії УНР (в еміграції). Після лютневої революції 1917 року брав активну участь у творенні українського війська, зокрема Богданівського полку, воював на Полтавщині, служив курінним у Дорошенківському полку Запорізької дивізії, боронив від більшовиків станцію Крути.

Марченко Тимофій Митрофанович (21.02.1900, с. Свинарне Гадяцького повіту Полтавської губ., тепер с. Соснівка Гадяцького району Полтавської обл. – 01.07.1920) – військовий діяч, бунчужний Гайдамацький коша Слобідської України.

Мешковський Євген Васильович (12.02.1882, Полтавська губ. – 06.07.1920, Тернопіль) – військовий діяч, керівник Генерального штабу Армії УНР (перший генерал-квартирмейстер), генерал-хорунжий (посмертно).

Омельченко Тиміш Петрович (1895, с. Вербки, тепер Семенівського району Полтавської обл. – 06.09.1955, Канада) – військовий діяч, підполковник Армії УНР.

Петлюра Олександр Васильович (29.08.1888, м. Полтава – 04.03.1951, Канада) - військовий діяч, полковник Армії УНР.

Тютюнник Василь Никифорович (17.07.1890, хут. Куторжиха Хорольського повіту Полтавської губ., тепер с. Куторжиха Хорольського

району Полтавської обл. – 12.12.1919, Рівне) – військовий діяч, полковник Генерального штабу Армії УНР, командувач Дієвої Армії УНР в 1919 році.

Чабанівський Василь Федорович (25.02.1887, м-ко Лютенька, тепер с. Лютенька Гадяцького району Полтавської обл. – 19.08.1963, США) – військовий діяч, полковник Армії УНР (генерал-хорунжий в еміграції).

Чайковський Анатолій Олександрович (16.06.1881, м-ко Оржиця, тепер смт, райцентр Полтавської обл. Дата і місце смерті невідомі) – військовий діяч, полковник Армії УНР.

Чеботарів Микола Юхимович (11.10.1884, м. Полтава – 04.02.1972) – військовий і політичний діяч, полковник Армії УНР, один із організаторів та керівник української контррозвідки.

Чижевський Григорій Павлович (23.10.1886, с. Ціпки, тепер Гадяцького району Полтавської обл. – 1936) – військовий діяч, полковник Армії УНР. Губернський комісар Центральної Ради на Полтавщині, губернський комісар Директорії на Полтавщині. Міністр внутрішніх справ УНР. Командир 3-ї гарматної бригади 3-ї (згодом Залізної) дивізії Дієвої армії УНР. Учасник Другого Зимового походу, начальник артилерії Української повстанської армії.

Шаруда Олександр (1901 с. Шишаки Миргородського повіту, тепер селище, райцентр Полтавської обл. – 15.01.1970, Канада) – військовий діяч, козак Вільного козацтва, Богданівського куреня, 3-го Запорозького ім. гетьмана Богдана Хмельницького полку, окремого кінного дивізіону ім. Петра Болбочана та повстанського загону Ананія Волинця.

Шестопал Ларіон Петрович (06.07.1896, Кременчуцький повіт Полтавської губ. Дата і місце смерті невідомі) – військовий діяч, підполковник Армії УНР, командир партизанського загону «Вільна Україна».

Шпилинський Олександр Опанасович (18.08.1894, м. Полтава. Дата і місце смерті невідомі) – військовий діяч, сотник Армії УНР, начальник розвідного відділу штабу Дієвої армії УНР.

Яновський Микола Львович (Гоголь-Яновський) (18.01.1874, Миргородський повіт Полтавської губ. Дата і місце смерті невідомі) – військовий діяч, генерал-хорунжий Армії УНР. Один з нащадків письменника М. В. Гоголя. Командир 3-ї Гвардійської артилерійської бригади, начальник Гвардійської стрілецької дивізії, уповноважений з українізації 2-го Гвардійського корпусу. Уповноважений з організації Вільного Козацтва на Полтавщині. Кошовий отаман Українського Козацтва на Херсонщині. Інспектор артилерії Армії УНР.

Янченко Володимир Ананійович (11.04.1882, с. Василівка, тепер Чутівського району Полтавської обл. Дата і місце смерті невідомі) – військовий діяч, генерал-хорунжий Армії УНР. Командир 3-го Українського запасного полку у Чернігові. Військовий писар Чернігівського Коша Українського

Козацтва. Начальник 17-ї дієвої дивізії Північної групи Дієвої армії УНР. Учасник Першого Зимового походу. Начальник 4-ї Київської дивізії Армії УНР.

Отамани повстанських загонів

Біленький Іван (1894, м-ко Решетилівка, тепер селище, райцентр Полтавської обл. Дата і місце смерті невідомі) – голова ради старшин (кошовий отаман) повстанських загонів на Полтавщині.

Вовк Володимир Васильович (1898, хут. Флорівка, тепер с. Флорівка Чутівського району Полтавської обл. – 29.08.1921, м. Харків) – отаман повстанського загону.

Гресь Володимир Васильович («Гонта») (1893, м-ко Чорнухи, тепер селище, райцентр Полтавської обл. – 1959) – доброволець 32-го Сумського піхотного полку Армії УНР, командир повстанського загону, який вів збройну боротьбу з радянською владою.

Коваль Олександр Іванович (1897, с. Петрівка-Роменська, тепер Гадяцького району Полтавської обл. Дата і місце смерті невідомі) – отаман повстанського загону.

Крупський Іван Прокопович (дата та місце народження, дата та місце смерті невідомі) – отаман повстанського загону.

Куредя Гаврило Тарасович («Чорний») (1887, с. Борисівка Переяславського повіту Полтавської губ., тепер Київської обл. – 08.11.1926) – отаман повстанського загону.

Левченко Андрій Іванович (1897, хут. Гречани Кобеляцького повіту Полтавської губ., тепер не існує – 1923, м. Полтава) – отаман повстанського загону.

Мандик Максим (дата народження невідома, с. Мала Загрунівка Зіньківського повіту Полтавської губ. – 1922, м. Полтава) – учасник Першої Світової та громадянської воєн, керівник антибільшовицького повстання.

Новохацький Петро Іванович («Шуба») (1899–1921) – отаман повстанського загону, керівник антибільшовицького повстання.

Пицалка Дмитро Федорович (1890, с. Попівка, тепер Миргородського району Полтавської обл. – 18.05.1929) – ватажок антибільшовицького повстанського руху.

Савченко Іван Григорович («Нагірний») (1895, м-ко Вереміївка Золотоніського повіту Полтавської губернії – 1923) – служив у артилерійському відділі Секретаріату у військових справах УНР, очолював загін, підпорядкований Холодноярівському повстанському комітету.

Христовий Леонтій Остапович (1898, хут. Скажениковий, поблизу м-ка Лютенька, тепер с. Лютенька Гадяцького району Полтавської обл. – 1921, м. Зіньків) – учасник Першої Світової та громадянської воєн, керівник

антибільшовицького повстання у 1919–1921 років на території Гадяцького і Миргородського повітів.

Чаплін Костянтин Дмитрович («Чорнота») (21.05.1895, м. Полтава – дата і місце смерті невідомі) – отаман повстанського загону.

Політичні, громадські і культурні діячі

Гаврилко Михайло Омелянович (05.09.1882, хут. Свинківка поблизу с. Рунівщина Полтавського повіту Полтавської губ., тепер Полтавського району Полтавської обл. – 1920, м. Полтава) – громадський та військовий діяч, скульптор. Учасник I-х визвольних змагань, чотар Українських січових стрільців, хорунжий Армії УНР. Керівник антибільшовицького повстання на Полтавщині.

Грудницький Олександр Григорович (Олесь, Олелько) (10.07.1892, м. Полтава – 28.08.1921) – політичний діяч, письменник, публіцист. Політичний керівник антибільшовицьких повстанських загонів.

Дорошенко Володимир Вікторович (03.10.1879, С-Петербург – 25.08.1963, США) – видатний бібліограф, знавець української історії, літературознавець, перекладач, літературний критик, громадсько-політичний діяч, член Наукового товариства імені Шевченка.

Жук Андрій Ількович (01.07.1880, с. Вовчик, тепер Лубенського району Полтавської обл. – 03.09.1968, м. Відень, Австрія) – український громадсько-політичний діяч, дипломат і публіцист. Один із засновників і чільних членів Союзу Визволення України, Головної Української Ради, Загальної Української Ради, Бойової управи Українських січових стрільців. Перебував на дипломатичній службі в посольстві Української Держави, згодом УНР у Відні та радник МЗС УНР. Був одним із співробітників Симона Петлюри.

Заливчий Андрій Іванович (14.10.1892, с. Міські Млини, нині Зіньківського району Полтавської обл. – 13.12.1918, м. Чернігів) – український політичний діяч і письменник, революціонер, член Центрального Комітету Української партії соціалістів-революціонерів, член Центральної Ради 3-го складу.

Коваленко Григорій Олексійович (Грицько) (05.02.1868, с. Липняки Переяславського повіту Полтавської губ., тепер Київської обл. – 15.12.1937, м. Полтава) – український письменник, журналіст, історик, художник, громадський діяч.

Косач Олена Петрівна (Олена Пчілка) (17(29).06.1849, м. Гадяч, нині місто обласного значення Полтавської обл. – 04.10. 1930, м. Київ) – українська письменниця, перекладач, етнограф, публіцист, громадський діяч, член-кореспондент Всеукраїнської академії наук, мати поетеси Лесі Українки, сестра професора Михайла Драгоманова.

Крат Павло Георгійович (15.10.1882, с. Красна Лука, тепер Гадяцького району Полтавської обл. – 25.12.1952, Канада) – український політичний, релігійний і громадський діяч, поет, прозаїк, перекладач, журналіст.

Леонтович Володимир Миколайович (05.08.1866, Полтавщина – 10.12.1933, м. Прага, Чехословаччина) – український громадський та політичний діяч, письменник і меценат, за фахом правник, видавець. У 1917 році – один із засновників Центральної Ради, в період гетьманату – міністр земельних справ у кабінеті Лизогуба.

Лівницький Андрій Миколайович (27.03.1879, хут. Красний Кут Золотоніського повіту Полтавської губ. – 17.01.1954, Німеччина) – визначний український державний і політичний діяч, губернський комісар Тимчасового уряду, міністр юстиції УНР, голова Ради Міністрів УНР, після смерті С.В.Петлюри – Президент УНР в екзилі.

Міхновський Микола Іванович (1873, с. Турівка Прилуцького повіту Полтавської губ., тепер Чернігівської обл. – 03.05.1924, м. Київ) – український політичний і громадський діяч, адвокат, публіцист, перший ідеолог українського націоналізму та організатор війська. Автор брошури «Самостійна Україна».

О'Коннор-Вілінська Валерія Олександрівна (09. 12. 1866, с. Миколаївка Кременчуцького повіту Полтавської губ., тепер Кобеляцького району Полтавської обл. – 19.12.1930, м. Подебради, Чехословаччина) – українська громадська діячка, письменниця і перекладач. Була однією з засновників Української Центральної Ради. У 1917–1918 роках очолювала літературний відділ у Міністерстві культури УНР та секцію генерального секретарства освіти УЦР Української Держави.

Островський Олександр Павлович (Олелько) (1887, м. Золотоноша, тепер Черкаської обл. – 26.06.1919, м. Київ) – актор, режисер, письменник. У пореволюційний час очолював Першу українську трупу акторів у Полтаві (Товариство українських драматичних артистів). Автор історичних оповідань: "Полтава", "Руйнування Батурина", "Берестечко", "Атакування Нової Січі", "Руйнування Чортомлицької Січі", "Петрик"; п'єс "Гетьман Іван Мазепа", "Нірвана", "Стрільці".

Порш Микола Володимирович (19.10.1879, м. Лубни – 16.04.1944, м. Берлін, Німеччина) – український політичний і громадський діяч, член Установчих зборів, економіст. Провідний діяч РУП (фактичний лідер з 1903 року) та УСДРП (з 1905 року). Активний член Центральної Ради, з листопада 1917 року – Генеральний секретар праці і військових справ, посол УНР у Німеччині.

Рудичів Іван Опанасович (28.05.1881, м-ко Кишеньки, тепер с. Кишеньки Кобеляцького району Полтавської обл. – 28.10.1958, м. Париж, Франція) – громадський діяч на Полтавщині, громадсько-політичний діяч,

юрист, видавець, член Катеринославського товариства «Просвіта», один із засновників осередку Революційної української партії (РУП).

Сірик Лук'ян Григорович (1890, с. Лукім'я, тепер Оржицького району Полтавської обл. Дата і місце смерті невідомі) – один з організаторів осередків партії боротьбистів та товариств «Просвіта» на Лубенщині, працював в Інформаційному бюро при Директорії УНР.

Степаненко Олександр Федорович (1873, с. Ярошів Кременчуцького повіту – 1924) – політичний і громадський діяч, кооператор, член Київської губернської ради об'єднаних громадських організацій та її виконавчого комітету, член Української Центральної Ради (від кооперативних організацій), один з лідерів Української Партії Соціалістів-Самостійників. Секретар фракції соціалістів-самостійників в УЦР. За Директорії відряджений до Відня як економічний радник УНР.

Стенька Яків Миколайович (21.11.1883, м-ко Старі Санжари, тепер с. Старі Санжари Новосанжарського р-ну Полтавської обл. – 22.02.1920, м. Харків) – громадський і державний діяч, член Української партії соціалістів-революціонерів, очолював Селянську Спілку на Полтавщині. Був головою Полтавської повітової земської управи (1917), товаришем міністра земельних справ в уряді УНР. У 1918 – 1919 роках – інструктор і член правління Полтавської спілки споживчих товариств.

Токаревський Михайло Дмитрович (20.02.1884, с. Семенівка, тепер Машівка, селище, райцентр Полтавської обл. – 1974, м. Львів) – громадсько-політичний діяч, кооператор, член Центральної Ради, голова Полтавської губернської земської управи, на початку 20-х років став фундатором і першим директором Полтавського агрокооперативного технікуму (нині Полтавська державна аграрна академія), член Полтавського товариства «Просвіта», фундатор просвітницького союзу «Українська культура».

Чижевський Павло Іванович (1860, м. Гадяч. – 1925, м. Женева) – український громадський і політичний діяч. Член Української Радикально-Демократичної Партії і ТУП. Депутат Першої Державної Думи (входив до складу Української парламентської Громади). Член Української Центральної Ради від Полтавської губернії, член ЦК УПСФ. З 1918 – голова української торгової делегації у Швейцарії, голова закордонного бюро УПСФ у Відні, член екзильного уряду УНР в Тарнові.

Шемет Володимир Михайлович (1873, хут. Олександрівка Лубенського повіту Полтавської губ. – 14.05.1933, м. Київ) – український громадський і політичний діяч. Активний член Братства тарасівців, співзасновник УНП. Гласний Лубенської міської думи, член Української Центральної Ради.

Шемет Сергій Михайлович (1875, хут. Олександрівка Лубенського повіту Полтавської губ. – 05.05.1957, м. Мельбурн, Австралія) – український громадський та політичний діяч, журналіст та діяч монархічного руху, один із засновників Української Партії Хліборобів-Демократів. У квітні 1918 р.

належав до ініціаторів скликання Хліборобського конгресу, на якому було проголошено Гетьманом України П.П. Скоропадського. Співредактор журналу «Хліборобська Україна» та інших гетьманських видань. Особистий секретар Гетьмана П.П. Скоропадського в еміграції та член Ради Присяжних. Один із засновників українських організацій Австралії.

Шемет Микола Михайлович (1882, хут. Олександрівка Лубенського повіту Полтавської губ. – 1917) – український громадський та політичний діяч, журналіст. Один із засновників Української Народної Партії.

**Депутат Полтавської
обласної ради**

А.М.Ханко

Додаток 2
до рішення чотирнадцятої
сесії обласної ради
сьомого скликання
від 6 березня 2017 року.

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок занесення до Списку пам'яті поборників державної
незалежності України – учасників подій Української революції
1917-1921 років Полтавської обласної ради

Список Пам'яті поборників державної незалежності України – учасників подій Української революції 1917-1921 років Полтавської обласної ради (далі – Список) засвідчує визнання заслуг громадян перед Україною і Полтавщиною.

До Списку можуть бути занесені історичні особи, життя яких пов'язане з Україною та Полтавською областю, які мають вагомі особисті заслуги в творенні незалежної Української держави, захисті національних інтересів та державного суверенітету України.

Право на внесення кандидатур для занесення до Списку мають депутати обласної ради, постійні комісії обласної ради, обласна державна адміністрація, міські ради міст обласного значення, районні ради, громадські організації, наукові установи та організації.

Пропозиції подаються до обласної ради та погоджуються постійною комісією Полтавської обласної ради з питань освіти, науки та культури. До пропозицій додаються коротка біографія претендента та відомості про його заслуги.

Занесення до Списку проводиться один раз на рік за розпорядженням голови обласної ради та приурочується до 14 жовтня – Дня захисника України та оприлюднюється в обласних засобах масової інформації.

Список Пам'яті поборників державної незалежності України – учасників подій Української революції 1917-1921 років Полтавської обласної ради зберігається в обласній раді.

Депутат Полтавської
обласної ради

А.М.Ханко

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до рішення сесії «Про увічнення пам'яті поборників державної
незалежності України – учасників подій Української
революції 1917-1921 років»

Відповідно до Указу Президента України від 22 січня 2016 року № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917-1921 років», 2017 рік оголошено роком Української революції 1917-1921 років.

Окремою нормою цього Указу було надане доручення Кабінету Міністрів України «забезпечити підготовку в двомісячний строк Українським інститутом національної пам'яті разом із Національною академією наук України та представниками громадськості Переліку найважливіших пам'ятних дат і визначних діячів Української революції 1917-1921 років». На сьогодні зазначений перелік існує тільки у вигляді проекту.

Полтавським краєзнавчим музеєм ім. Василя Кричевського спільно із Державним архівом Полтавської області та Полтавським національним педагогічним університетом ім. В.Г. Короленка розроблено орієнтовний Список видатних поборників державної незалежності України – учасників подій Української революції 1917-1921 років, життя і діяльність яких пов'язані з історією Полтавщини. Зазначений Перелік не є вичерпним. Під час продовження науково-пошукової роботи можуть бути виявлені нові прізвища активних учасників подій Української революції.

Відповідно до цього Списку обласній державній адміністрації, районним державним адміністраціям, районним радам, виконавчим комітетам міст обласного підпорядкування, об'єднаним територіальним громадам області необхідно опрацювати питання меморіалізації визначних постатей Української революції 1917-1921 років – наших земляків, зокрема, шляхом спорудження меморіалів, пам'ятників, встановлення пам'ятних знаків, меморіальних дощок, упорядкування поховань на території області загиблих воїнів українських збройних формувань, учасників Української революції 1917-1921 років, відповідного найменування/перейменування вулиць, навчальних закладів, проведення заходів військово-патріотичного характеру із залученням учасників антитерористичної операції у Донецькій та Луганській областях, громадських об'єднань.

Метою цієї роботи буде вшанування традицій боротьби за незалежність і соборність України та військової звитяги захисників рідної землі, творців національної державності, висвітлення історичного значення подій, пов'язаних із визвольною боротьбою початку ХХ століття та утвердженням української державності. Проведена робота сприятиме подальшій популяризації історії українського державотворення та приверненню уваги до національно-визвольної боротьби українців, патріотичного виховання громадян, формування національної ідентичності.

Про проведену роботу органи виконавчої влади та місцевого самоврядування Полтавської області щорічно інформують Управління культури Полтавської облдержадміністрації, яке, після узагальнення інформації, інформує Полтавську обласну раду. Контроль за виконанням рішення покладається на постійну комісію Полтавської обласної ради з питань освіти, науки, культури.

Депутат Полтавської
обласної ради

А.М.Ханко